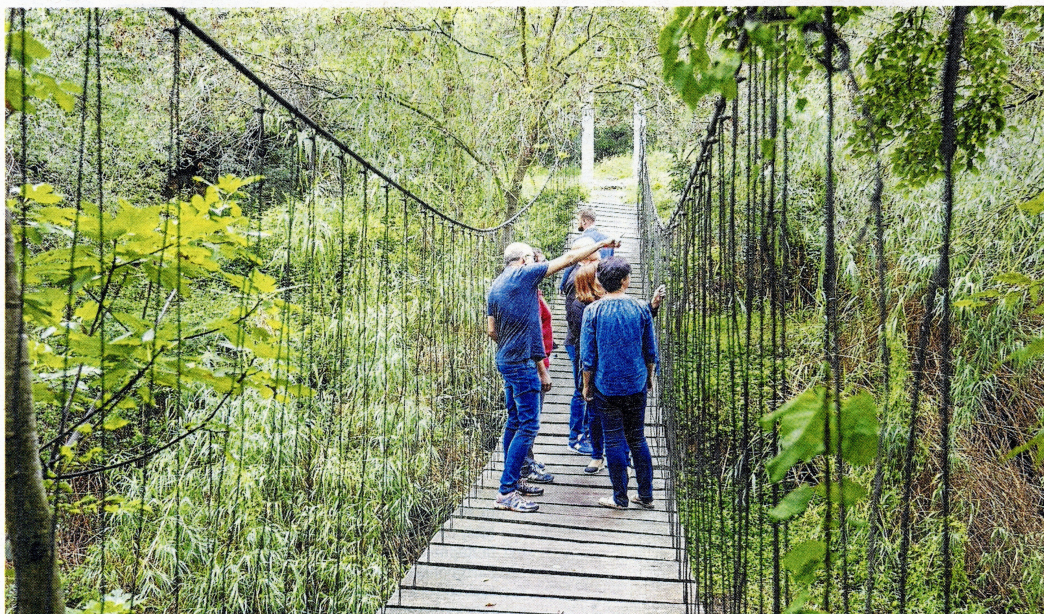

El pont penjant del Molí la Vella, un dels racons més icònics del camí fluvial de la Sénia. FOTO: JOAN REVILLAS

Montsià

La Sénia obre nous trams del camí fluvial i reivindica el seu patrimoni natural

L'Ajuntament completa l'ampliació del tros del Molí la Vella fins a les escales de fusta, passant per la Font del Draper, com també la creació d'una nova ruta fins al riu pel molí de Samarro

NÚRIA MESEGUER FERRER
LA SÈNIA

El municipi de la Sénia (Montsià) ha obert nous trams del camí fluvial del Riu Sénia, concretament: del Molí la Vella a la Font del Draper, de la Font del Draper a les escales de fusta i un baixador al riu pel Molí de Samarro.

A banda, també s'han rehabilitat ambientalment diferents punts del riu Sénia, com el Toll dels Arenals i el Partidó. Aquesta última actuació té l'objectiu de mantenir el cabal del riu durant tot l'any i s'aconsegueix a través «del desviament d'aigua a través de punts estratègics, com algunes sèquies en desús», explica el regidor de Medi Ambient, David Capitán Cano. L'actuació ha estat realitzada per l'Ajuntament de la Sénia i ha

rebut una subvenció per part del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya.

«Aquestes actuacions serveixen per descobrir el nostre patrimoni natural, tant per a la gent de fora com per als d'aquí, ja que moltes zones estavem plenes de malesa i no s'hi podia accedir», afegeix Capitán. Segons el regidor, en un futur l'Ajuntament contempla: «arribar fins al Toll dels Arenals i Partidó». D'aquesta manera, el terme municipal de la Sénia tindrà una ruta completa de la seva part de riu.

«Un paratge per descobrir»

La Sénia sempre ha crescut al costat del seu riu, de forma paral·lela, però sempre separats pel barranc. Al riu es baixava per anar a

Nou tram del camí fluvial ubicat a la costa del molí de Samarro.

FOTO: JOAN REVILLAS

L'Apunt Regular el turisme

Durant l'estiu del 2020 el riu Sénia va tenir un «boom» turístic que poques vegades s'havia vist. David Capitán, considera que aquest increment es va produir per dos factors: «el gran caval que tenia el riu» i «l'augment del turisme de proximitat, generat per la crisi de la Covid». Aquesta situació va deixar entreveure que el Sénia no estava preparat per al turisme massiu, i que calia establir una regulació per: «evitar situacions d'incivisme», recorda Capitán. Per aquest motiu, el Parc Natural i els diferents municipis afectats es van reunir per debatre el tema. Però, segons les fons consultades, no es va arribar a cap acord conjunt per la «diversitat d'opinions». Sense un pla específic, només queda esperar a l'estiu i comprovar si aquesta moda del turisme fluvial és passatgera o no.

treballarls horts o per banyar-se a l'estiu. Al matí, però més al migdia i cap al tard, la gent va als tolls del riu, s'hi capbussa i surt. El remei idoni per als messos de calor. Però més enllà del treball o de les capbussades, el riu no era considerat com una zona d'esbarjo i passeig, tal com s'està plantejant des de fa uns anys a ara. «Ja teníem el riu, el problema és que el teníem una mica deixat i calia fer una inversió», sentenciava Capitán.

De l'embassament a Alcanar

Aquesta tendència d'habilitar la zona del riu va començar l'any 2018 quan la Mancomunitat de la Taula del Sénia va engegar la iniciativa d'unir 10 municipis valencians i catalans a través d'un camí turístic protagonitzat pel riu Sénia. La primera fase d'aquest projecte que englobava els municipis de La Sénia, Uldecona i Alcanar ja està acabada i inaugurada des de fa tres anys. La segona part, la que completarà el recorregut i que inclourà set municipis de la part valenciana: Vinaròs, Sant Jordi, Traiguera, Sant Rafel del Riu, Canet lo Roig, Rossell i la Pobla de Benifassà, està encara en pendent d'execució. Tere Adell, gerent de la Taula del Sénia explica al *Diari* que «l'objectiu es acabar-la tan bon punt es pugui».

I per aquest motiu, l'Ajuntament de la Sénia, a falta de la iniciativa conjunta va decidir ampliar i executar la seva part del riu i així: «impulsar el turisme de natura i fer accessibles els actius mediambientals i patrimonials que tenim», afirmava David Capitán Cano.